

ЗА РОДА КАЛАЙДЖИЕВИ

Името на родоначалника е ПЕНЧО и поради това, че е бил калайджия, на него, съпругата му и техните потомци са започнали да казват КАЛАЙДЖИЕВИ.

Фамилните имена в българския език възникват през XIXв., като в едни от случаите определянето им е ставало с оглед на професията на лицето - ако е бъчвар - Бъчваров, бояджия - Бояджиев, а в случая от занаята калайджия - Калайджиев. Вероятно Пенчо не е бил обикновен и слабо търсен калайджия, защото през XIXв. покрай розоваренето в Казанлък изключително се разрастват други занаяти като медникарството, тенекеджийството, калайджийството. Броят на калайджиите е бил голям и поради обстоятелството, че медните съдове, каквито предимно са се използвали в ежедневието за приготвяне на храна, както и за хранене, задължително са се калайдисвали по няколко пъти в годината. В противен случай са опасни за живота на хората. При този голям брой калайджии в града на малцина са сложили за фамилно име Калайджиев и това са били онези, които са били най-търсените от клиентите. Един от тях безспорно е бил Пенчо.

Той е имал работилница в казанлъшката чаршия. Данните сочат, че е роден около 1815 година. Имал е един син АНТОН ПЕНЧЕВ КАЛАЙДЖИЕВ, който е роден през 1840 г. в Казанлък. Според спомени на неговия внук, брат на баба ми Екатерина - Деньо Дечев /1894-1978 г./, семейството на Пенчо Калайджиев е живяло в Къренската махала и там се ражда синът им Антон, както и по-малка негова сестра. Антон е наследил занаята на своя баща. През 1865г. се жени за НАНКА МИТЕВА, която след женитбата приема фамилията на съпруга си.

Антон и Нанка Калайджиеви след женитбата са си направили собствена къща в южната част на Калпакчийската махала, така наречената от казанлъчани Долна махала. Къщата им или както техният внук Христо Груев я наричаше „къщичката им“ се е намирала от южната страна на сегашната улица „К. Величков“. С тази улица, а и с няколко от околните в Долната махала е свързан част от живота на повечето им деца, а сетне и на някои техни внуци и правнуци.

Антон и Пенка Калайджиеви са имали общо шест деца, доживели да имат потомци. Те са: най-голямата Стефана /родена 1866г./, следват Мина /родена 1869 г./, Ана /родена 1873г./, Слава /родена 1875г./, Димитър /роден 1880г./ и Христина /родена 1885г./.

Потомците на всяко от шестте деца на Антон и Нанка Калайджиеви образуват свой родов клон.